3.2. Metody konstrukcji generatorów dla podstawowych rozkładów prawdopodobieństwa

3.2.1. Rozkłady dyskretne

Rozkład dwumianowy

Zmienna losowa X ma rozkład dwumianowy b(n,p), jeżeli

$$P\{X = x\} = \binom{n}{x} p^{x} (1-p)^{n-x}, \qquad x = 0, 1, \dots, n$$
 (3.25)

Najprostszy algorytm generowania zmiennej losowej o rozkładzie dwumianowym, oparty na jej definicji (liczba sukcesów w schemacie Bernoulliego), nie wymaga komentarzy:

ALGORYTM 3.22

X = 0

For i = 1 to n do

Generuj U o rozkładzie równomiernym U(0,1)

If $U \leq p$ then X = X + 1

Return X

Ten algorytm wymaga wielokrotnego odwoływania się do generatora liczb losowych o rozkładzie równomiernym U(0,1), co czasami może okazać się jego wadą.

Jeżeli n nie jest bardzo duże, to może opłacać się stablicowanie dystrybuanty tego rozkładu, tzn. obliczenie liczb

$$p_k = \sum_{i=0}^k P\{X = i\}$$
 (3.26)

i skorzystanie z następującego algorytmu, który wymaga tylko jednej liczby losowej o rozkładzie U(0,1):

ALGORYTM 3.23

Generuj U o rozkładzie równomiernym U(0,1)

X = 0

While $U > p_X$ do X = X + 1

Return X

Jeżeli n jest duże, ale może być przedstawione w postaci n=km, gdzie z kolei m nie jest bardzo duże, to może opłacać się generowanie k liczb losowych o rozkładach dwumianowych b(m,p) za pomocą algorytmu 3.23 i obliczenie X jako sumy tak wygenerowanych liczb.

Inny algorytm, który tylko raz odwołuje się do generatora liczb losowych o rozkładzie równomiernym U(0,1), jest oparty na następującym lemacie (patrz Devroye (1986)):

Lemat 3.8. Jeżeli zmienna losowa U ma rozkład równomierny U(0,1), to zmienne losowe

$$\mathbf{1}_{(\mathbf{0},p)}(U)$$
 oraz $V = \min\left\{\frac{U}{p}, \frac{1-U}{1-p}\right\}$

są niezależne i V ma rozkład równomierny U(0,1).

Dowód. Prawdopodobieństwo łącznego zajścia zdarzeń $\{1_{(0,p)}(U)=1\}$ oraz $\{V \leq x\}$, dla $x \leq 1$, jest równe px. Prawdopodobieństwo zdarzenia $\{1_{(0,p)}(U)=1\}$ jest równe p. Zdarzenie $\{V \leq x\}$ przedstawiamy w postaci sumy rozłącznych zdarzeń $\{V \leq x, U \leq p\}$ i $\{V \leq x, U > p\}$. Prawdopodobieństwo pierwszego z tych zdarzeń jest równe px, a drugiego (1-p)x, więc prawdopodobieństwo zdarzenia $\{V \leq x\}$ jest równe x.

Z lematu 3.8 wynika, że zmienną losową $\mathbf{1}_{(0,p)}(U)$ możemy traktować jako wskaźnik pojawienia się sukcesu, a zmienną losową V możemy użyć jako zmienną losową o rozkładzie U(0,1) w niezależnym powtórzeniu doświadczenia w schemacie Bernoulliego. Prowadzi to do następującego algorytmu:

ALGORYTM 3.24

Generuj U o rozkiadzie równomiernym U(0,1) X=0For i=1 to n do

If $U \le p$ then X=X+1, U=U/p else U=(1-U)/(1-p)

Return X

Podkreślamy jednak, że manipulacje liczbą losową U w tym algorytmie mogą być na niektórych komputerach bardziej czasochłonne niż wielokrotne odwoływanie się do generatora liczb losowych o rozkładzie równomiernym U(0,1) (algorytm 3.22) lub korzystanie z tablic (algorytm 3.23). Jeszcze inny algorytm, dla przypadku rozkładów dwumianowych z dużymi wartościami oczekiwanymi, podali Kachitvichyanukul i Schmeiser (1988).

Rozkład Poissona

Zmienna losowa X ma rozkład Poissona $P(\lambda)$, jeżeli

$$P\{X = x\} = \frac{\lambda^x}{x!}e^{-\lambda}, \qquad x = 0, 1, \dots$$
 (3.27)

Najprostszy algorytm generowania zmiennej losowej o tym rozkładzie jest oparty na następującym lemacie: